

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไม่ธรรมดา ลูกจดจำผู้เดียวที่ลูกไม่ได้เห็นด้วยดวงตา และด้วยการจดจำท่านบาปของลูกได้รับการปลดปล่อย
- คำถาม:** ลูกควรจะละทิ้งนิสัยใดเพื่อที่คุณธรรมทั้งหมดจะได้มีการพัฒนาขึ้นโดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและนิสัยนั้นได้กลับมาแรงกล้า เวลาที่งละทิ้งนิสัยนั้น จดจำชีพบาบาผู้เป็นที่รักที่สุด เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกายใด คุณสมบัติทั้งหมดจะพัฒนาขึ้น และข้อบกพร่องทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้ง และแล้วดวงวิญญาณจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และปรารถนาของความสุขจะคงอยู่สูง คุณธรรมทั้งหมดจะมาโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแล้ว และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ แต่ละคนว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเป็นการส่วนตัว คำยกย่องนี้เป็นของท่าน และลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้,ปรารถนาของ ความสุขของลูกควรคงอยู่สูง ไม่ควรจะเป็นว่าลูกจดจำสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่เบื้องหน้าบาบาและแล้วต่อมาลูกก็ลืม ไม่เลย ลูกไม่ควรจะลืม ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นสติปัญญาของลูกจึงไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถรู้จักท่านด้วยสติปัญญาของลูก ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะจดจำว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงอย่างไรศรัทธาก็มั่นคงเสมอ เมื่อลูกมีศรัทธาในพ่อแม่ทางร่างของลูก ลูกก็ไม่สงสัยในพวกเขา ใช่ไหม? อย่างไรก็ตามเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ ลูกสามารถรู้จักพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชีพบาบาและลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากท่าน เราได้รับมรดกของเราจากพ่อทุกๆ วงจร ลูกจดจำท่านด้วยสติปัญญาของลูก บาบา เรากำลังได้รับอาณาจักรจากท่านอีกครั้งหนึ่ง เรามีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น ในเมื่อเรามีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น อย่างแน่นอนที่เราต้องจดจำพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อทางร่างของลูกและลูกจดจำสิ่งนั้นอย่างมาก สิ่งที่ไม่ธรรมดาที่นี้ก็คือบาปของลูกได้รับการเผาไปด้วยการจดจำพ่อ เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อทางร่างของลูกโดยอัตโนมัติ ลูกสามารถเห็นเขาด้วยดวงตาของลูก ทันทีที่เด็กถือกำเนิด เขาร้องเรียกหา: มามา บาบา พ่อนี้มองไม่เห็นด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกต้องจดจำท่านด้วยสติปัญญาของลูก ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของชีพบาบาด้วยบรรพมาและลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามตามศรัทธาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกถึง 21 ชาติเกิดของลูก สิ่งหลักในสิ่งนี้คือความบริสุทธิ์ มากเท่าที่ลูกจดจำท่าน สติปัญญาของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ตามนั้น อย่าได้คิดว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกๆ ของท่าน หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ มากมายเชื่อว่าอย่างไรพวกเขาเป็นลูกๆ ของท่าน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่จดจำพ่อ ผู้คนบอกลูกให้พูดว่า: “ราม ราม” ด้วยปากของลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีภาพของรามนี้ (ชีพบาบา) เหตุนี้เองโยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปหารามนั้น ทุกคนได้ลืมชีวา, ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสไปแล้ว เวลานี้ลูกรู้ว่า ชีพบาบาได้มาแล้ว สิ่งแรกคือผู้สร้าง ชีพบาบาต้องมาเพราะเพียงเมื่อตนเองที่ท่านจะสามารถสร้างสวรรค์ได้ หลังจากนั้นเป็นอาณาจักรของราม เวลานี้ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อเพื่อปกครองในยุคทองและยุคเงิน สิ่งนี้ควรจะเฝ้าแต่ทำงานในสติปัญญาของลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ราม สีดาลัก্ষมีและนารายณ์มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิด รูป นาม เวลาและสถานที่ของพวกเขาทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไป รามและสิดากลับมาใช้ชาติเกิดเพื่อมีประสบการณ์ในรางวัลของพวกเขาด้วยเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรที่จะหยาดหยดลงไปในสติปัญญาของลูกและลูกก็อยู่อย่างมีความสุข นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ผู้สร้างสวรรค์ในเวลานี้ ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสร้างโลกใหม่และดังนั้นทุกคนจะมีความสุข ในเวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข ละครันี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยความสุขและความทุกข์ ใครปกครองเมื่อมีความสุข? ลัก্ষมีและนารายณ์ และแล้วเป็นรามและสิดาในยุคเงิน ลูกรู้ว่าอาณาจักรของสกุลนี้ดำเนินไปเป็นเวลาหลายต่อหลายปีนี้ ชาวคริสเตียนเชื่อว่าพระคริสต์ของพวกเขาสร้างอาณาจักรของพวกเขา และแล้วเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่งและเอ็ดเวิร์ดที่สองก็เฝ้าแต่ปกครองอาณาจักรนั้นต่อไป สิ่งนั้นได้กลายเป็นอดีต ชาวบาร์ตไม่ได้รู้สิ่งใดเลย ลูกๆ รู้ว่านั่นเคยเป็นอาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ในยุคทองและนั่นเรียกว่าสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนี้ขึ้น เพียงเมื่อท่านมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ท่านจะสามารถชำระลูกได้ ลูกควรจะจดจำว่าเรากำลังจะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีด

จำกัดของเราจากพ่อด้วยการทำตามศรัทธาและเข้าถึงความรู้ ลูกไม่ควรจะลืมนี่ อย่างแท้จริงที่ชีพบบาได้มาในวงจรที่แล้วด้วยเพราะมีอนุสรณ์ของท่าน เวลานี้ท่านมาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นชีพบบาที่ไม่มีตัวตนมาและแล้วท่านก็เปลี่ยนลูกให้กลายเป็นเทพ ลักษมีและนารายณ์จะปกครองในยุคทองในทางปฏิบัติจริง และแล้วพวกเขาจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในหนทางบักดีและสร้างรูปปั้น ฯลฯ ไม่มีภาพลักษณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลักษมีและนารายณ์ และแล้วพวกเขาจะคงอยู่ในรูปที่เป็นจริง เวลานี้ชีพบบากำลังสอนลูกผ่านบราห์มาในทางปฏิบัติ ประเด็นเหล่านี้ตรงไปตรงมาอย่างยิ่ง ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่พวกเขาจะพูดว่าลูกดวงวิญญาณกำลังศึกษาหรือดวงวิญญาณของครูกำลังสอนลูกอยู่ ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่สอน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาผ่านอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันกลายเป็นนักกฎหมาย เขาได้กลายเป็นนักกฎหมายด้วยความรู้ นั่น สิ่งเหล่านี้ที่นั่นนามหัตถ์ชัย ชีพบบาผู้ไม่มีตัวตนกำลังพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน สันสการคงอยู่ในดวงวิญญาณ ผู้คนลืมนั่นไป พ่อที่ไม่มีตัวตนอธิบายผ่านผู้นี้ ท่านมีเพียงชื่อเดียว, ชีวา ลูกเองพูดว่า: ชีพบบาและสติปัญญาของลูกก็ตรงขึ้นไปเบื้องบน ด้วยการจดจำพ่อทางร่างของลูก ลูกก็จะจดจำร่างกายของเขา ชีพบบาไม่มีร่างกาย วัดของพระเจ้าเป็นวัดของผู้เดียวที่มีภาพลักษณ์ที่ไม่มีตัวตน เหล่าเทพ (บราห์มา วิษณุและชางกา) เป็นผู้ละเอียดอ่อนและมนุษย์เป็นผู้ที่มีตัวตน ท่านคือชีวาที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาเติมไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก พ่อสอนลูกผ่านปากของผู้นี้ ลูกเองกลับมาเติมไปด้วยความรู้เช่นเดียวกับพ่อ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อที่ไม่มีตัวตนที่สามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนเรียกว่าเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ เติมเปี่ยมไปด้วยความปิติและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า: เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนโลกเก่าและทำให้โลกนั้นใหม่ เช่นที่พ่อ ผู้ไม่มีตัวตนมีความรู้ของทั้งต้นไม้นั้นพ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ด้วยวิธีการเดียวกัน พ่อทำให้ลูกหัดเทียบกับตัวพ่อเอง ด้วยการรับฟังความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกนี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกราชา และราชินี มนุษย์ไม่สามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกๆ หัดเทียบกับตัวท่านเอง และดังนั้นลูกควรจะมีทุกคุณธรรม และแล้วคุณสมบัติของลูกจะเปลี่ยนไปเมื่อลูกกลายเป็นเทพ คุณสมบัติของพ่อนั้นต่างไป ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกเองต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และเราอยู่อย่างบริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า: ตามละคร ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด ลูกเพียงแต่ต้องทำตามศรัทธาและจดจำพ่อและไม่จดจำใครอื่น พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกลืมพ่อและจดจำใครอื่นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีข้อบกพร่อง ชีพบบาเป็นผู้ที่รักที่สุด ท่านคือพ่อที่น่ารักที่สุด ชื่อของลูกๆ เป็นที่จดจำ: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์และเหตุนี้เองชื่อของลูก กองทัพชีพชีคตีพินดาฟจึงโด่งดังอย่างยิ่ง ลูกเป็นพันดาฟด้วยเช่นกันเพราะขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญสู่อาณาเขตสูงสุด ลูกอยู่ในสนามรบเพื่อที่จะเอาชนะมายา ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้และเจ้าสมุทรแห่งความบริสุทธิ์เช่นพ่อ ความหยิ่งยโสของร่างกายต้องตัดออกไป ชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกได้นำร่างกายมาใช้ และดังนั้นนิสัยนั้นจึงได้แรงกล้าอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกต้องละทิ้งนิสัยนั้น พ่อไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะสามารถมีความหยิ่งยโสของร่างกายได้อย่างไร? ลูกเองต้องทิ้งร่างเก่าของลูกแล้วมาหาพ่อ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น นั่นก็จะต้องมีเหตุผลที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น เพียงสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ที่จะถูกทำลาย เวลานี้ บาบากำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ ที่นั่นมีความสุขที่สมบูรณ์แบบ นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุขและความสงบ และนี่คือดินแดนของความทุกข์ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่สงบ และแล้วมีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้ลูกเติมไปด้วยความสงบ บ้างร้องขอความสงบของจิตใจ จงถามพวกเขาว่าความสงบประเภทใดที่พวกเขาต้องการ นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ ลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุขไหม? จดจำพ่อแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เป็นราวัน, มายาที่ปรากฏอยู่ที่นั่นผู้ที่ทำให้ลูกไม่สงบ ราวันผู้ที่ทำให้ลูกไม่สงบไม่ได้คงอยู่ในเวลาของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองในเวลานี้ลูกต้องกลับไปบ้านของลูก หากลูกต้องการจะมาสู่ยุคทอง ดังนั้นจงมา! อย่างแน่นอนทุกดวงวิญญาณต้องการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง เพียงลูกๆ เท่านั้นไปที่นั่น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดผู้ที่ลงมาจากเบื้องบนก่อนจะอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตของพวกเขา พวกเขาไม่มีเงาของมายาเหนือพวกเขา ลูกกลับมาสู่โศกนาฏกรรมและแล้วก็ผ่านสภาพสโตรีโอและตโม ถึงแม้ว่ามายาจะอยู่ ดวงวิญญาณ (คนใหม่) ต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างแน่นอน นั่นไม่สามารถมีความทุกข์ใดๆ สำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้นเพราะพวกเขามีความสุข และแล้วเมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ ไม่ใช่ว่าพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ทันทีที่พวกเขามาที่นี่ การแสดงนี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยความสุขและความทุกข์ บาบาเฝ้าแต่คิดว่าควรจะมีการติดตั้งบอร์ดเพื่อที่จะล่อใจผู้คน เมื่อผู้คนเพียงแต่เห็นรูปภาพพวกเขาก็สับสน ยกตัวอย่างหากลูกแสดงภาพของชีพบบาและต่ำลงมาจากนั้นลูกเขียนว่า “อำนาจในการปกครองโลกของเหล่าเทพเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าผู้

เป็นพ่อของลูก” ผู้คนที่เห็นภาพนั้นจะพูดว่า: พระเจ้าไม่สามารถเป็นเช่นนั้น อะไรคือรูปของพระเจ้า? กระนั้นก็ตามมีการเขียนไว้ว่า: พี่น้องหญิงชาย จงมาและเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอของท่านถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงผู้ที่เข้ามาหาลูกเป็นการส่วนตัวเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกได้ส่งการเชื่อเชียว แต่ในวันที่ผ่านไปทุกสิ่งต้องสั่งลงอย่างยิ่ง จนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย ทุกสิ่งจะเฝ้าแต่กลับมามีขึ้นมาก มานมานะภาพ! จดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ดังนั้นให้เขียนว่า: พี่น้องหญิงชาย จงมาและประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อถึง 21 ชาติเกิดก่อนสงครามจะเกิดขึ้น ประตูละครจะเปิดขึ้นด้วยสงครามนี้ โลกไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าบารัตกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยสงครามนี้ ผู้คนกำลังเพียรพยายามเพื่อป้องกันสงคราม ลูกรู้ว่าการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นผ่านสงครามมหาภารตะนี้ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะต้องกลับบ้านเพราะการแสดงกำลังจะจบลง และแล้วลูกทั้งหมดจะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกควรเขียนอย่างมีศิลปะวิธี ลูกคือผู้นำทางทางจิต ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้นำทางทางร่าง ผู้ที่มีร่างกาย ลูกคิดว่าลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง แยกห่างจากร่างกาย ลูกรู้ว่าพ่อจะพาลูกดวงวิญญาณกลับบ้าน ดังนั้นลูกควรเขียนว่า: จงมาและประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเขียนคำว่า “ไม่มีตัวตน” ลูกรู้ว่าบาบาได้มายังสนามของการกระทำนี้ เราเองมาจากที่นั่นเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่สูญสลายและเป็นอมตะ พวกเขาไม่มีวันตาย ลูกควรพัฒนาศรัทธาอย่างมั่นคงมาก เราได้ประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบามาแล้วหลายต่อหลายครั้งและกำลังทำเช่นเดียวกันนั้นอีกครั้งด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกรู้ว่าชีพบบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกและดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่รับสิ่งนั้นจากท่านเล่า? หากลูกจดจำพ่อและมรดกแห่งสวรรค์ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างไรก็ตามด้วยการพูดว่า “ราม ราม!” ลูกจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ จงถามพวกเขาว่า: อะไรที่ท่านเรียกว่าสวรรค์? นี่คือนรก ดังนั้นอย่างแน่นอนการกลับมาใช้ชาติเกิดต้องอยู่ในนรกเช่นกัน หากที่นี้เป็นสวรรค์และแล้วการกลับมาใช้ชาติเกิดจะเป็นไปในสวรรค์เช่นกัน หากใครบางคนละร่างแล้วไปสวรรค์จากนรก เขาจะได้รับเครื่องอำนวยความสะดวกทางวัตถุมากมายที่นั่น ดังนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงเรียกพวกเขา กลับมาจากสวรรค์มาสู่รณเพื่อป้อนสิ่งต่างๆของนรกให้แก่พวกเขาเล่า? หากท่านป้อนอาหารของนรกให้แก่พวกเขา สติปัญญาของพวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้น เช่นอาหารที่ท่านรับประทานเป็นเช่นใดจิตใจของท่านก็กลายเป็นเช่นนั้น! แม้เนยของนมและเนยใส(Ghee)จะไหลรินในสวรรค์ ที่นี้ลูกได้รับประทานอาหารที่เตรียมด้วยน้ำมันคุณภาพต่ำ ในวัดศรีนารอดพวกเขาถวายอาหารที่ทำด้วยเนยใส เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของราเดและกฤษณะที่นั่น ดังนั้นพวกเขาเตรียมไบคที่ดีมากในการจดจำระลึกถึงราเดและกฤษณะและถวายให้แก่พวกเขา ไบคเช่นนั้นไม่ได้ถวายที่ใดอื่น มีวัดจากัดนารอดด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาถวายไบคที่เป็นข้าว พวกเขาไม่ได้ถวายอาหารที่อุดมสมบูรณ์ใด เวลานี้เป็นนรกและดังนั้นจึงมีความทุกข์ ในสวรรค์มีความสุข พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามลูกเข้าถึงต่างลำดับกันไป สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ตามละครสาวใช้และคนรับใช้ก็ถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่บางคนจะได้รับตัวขึ้นสาม ชั้นหนึ่งคืออาณาจักรสุริยวงศ์ ชั้นสองคืออาณาจักรจันทรวงศ์และชั้นสามคือปวงประชา นี่เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปในบรรดาพวกเขาเช่นกัน ใครก็ตามที่ต้องการจะประกาศสิทธิในตัว ก็จะสามารถประกาศสิทธิในตัวใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์เช่นพ่อ ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง
2. ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ คงความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนผู้ที่ไม่มีความต้องการสำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผล และโง่ต่อความรู้ของความอยากความปรารถนาและอยู่อย่างเต็มอย่างสม่ำเสมอ การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดมาอยู่เบื้องหน้าของผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าถ้าการได้มาซึ่งการบรรลุผลมาเบื้องหน้าลูก ลูกจะต้องไม่ยอมรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้น ถ้าลูกมีความอยากความปรารถนาบางอย่าง และแล้วขณะที่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

ลูกจะมีประสบการณ์ว่าขาดและคิดว่าตนเองว่างเปล่าเสมอ ดังนั้น จงโง่ต่อความรู้ของความอยากความปรารถนาและอยู่อย่างเต็มของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ในยุคบรรจบพบกัน เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้า(jhule) ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายอะไรก็ตามที่ลูกได้รับแล้วจากบัปเตตดาและลูกจะไม่ทำความผิดใดๆ(bhule)

คติพจน์:

ด้วยสภาพที่อะแควของลูก ลูกสามารถได้รับความปิติที่อะแคว ความรักที่อะแคว และพลังที่อะแคว ***

***** โอม ชานติ *****